

วิกฤติโลกร้อน มนุษย์ย้ายไปดาวอังคาร ปี ค.ศ.2020

นำเสนอเมื่อ : 29 ก.ย. 2551

ดร.อาจองเผยวิกฤติโลกร้อน มนุษย์เตรียมอพยพสู่ดาวอังคาร ปี ค.ศ.2020

ช่วงระยะเวลา 4-5 ปีที่ผ่านมา มนุษย์รับรู้เรื่องการแปรปรวนของธรรมชาติจากภาวะโลกร้อน ส่งผลให้เกิดน้ำท่วมหนัก แผ่นดินไหว เกิดพายุรุนแรงในภูมิภาคต่างๆ ปัญหาภัยแล้งขาดน้ำ อุณหภูมิของโลกสูงขึ้นจนทำให้คนล้มตาย ล่าสุดคำเตือนจากนักวิทยาศาสตร์ไทยภายใน 30 ปีข้างหน้าจะท่วมภาคกลางของไทย เพราะระดับน้ำทะเลสูงขึ้นจากน้ำแข็งขั้วโลกละลาย

โอกาสที่ ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา อดีตนักวิทยาศาสตร์นาซา และผู้เชี่ยวชาญเรื่องภาวะโลกร้อน เดินทางมายังกรุงเทพมหานคร เพราะปกติจะใช้ชีวิตอยู่ที่โรงเรียนสัตยาไส จ.ลพบุรี เพื่อมาบรรยายพิเศษเรื่องการผลิตบัณฑิตคุณภาพบนพื้นฐานคุณธรรม ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อเร็วๆ นี้ได้สละเวลาให้สัมภาษณ์ประเด็นของโลกร้อน และทางรอดของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องนี้

ดร.อาจองกล่าวว่า ตอนนี้ดินฟ้าอากาศเปลี่ยนแปลงไปเยอะทุกอย่างมาจากภาวะโลกร้อน จะเห็นปรากฏการณ์ใหม่ๆ ในประเทศไทยที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ที่ผ่านมามีเห็ดเห็ดเห็ดเป็นครั้งแรก ล่าสุดมีหิมะตกในเคนยา ประเทศเหล่านี้อยู่ไกลเส้นศูนย์จึงไม่ต้องตกใจหากในเดือนมกราคมหิมะจะตกในเมืองไทย เดือนมกราคมอากาศจะเย็นที่สุด หิมะน่าจะตกในภาคเหนือ

ภาวะโลกร้อนทำให้น้ำแข็งขั้วโลกละลายเร็วที่เราคิด

จะเห็นว่าขณะนี้ก็มีก้อนน้ำแข็งขนาดมหึมาใหญ่เท่ากับเมืองนิวยอร์กไหลลงสู่ทะเล
แล้วก็ไปละลายในทะเลทำให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น

"เฉพาะแค่ช่วงชีวิตผมเอง ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น 16 เซนติเมตร ตอนนี้อายุผม 68 ปีแล้ว 16
เซนติเมตรถือว่าเยอะมากแค่ช่วงระยะสั้นๆ ปกติจะใช้เวลาเป็น 4,000-5,000 ปีไม่ใช่แค่ 100 ปี ตอนนี้อกำลังเร่ง
เพราะความร้อนมากขึ้นน้ำแข็งละลายมากขึ้น จะเร่งขึ้นไปเรื่อยๆ"

เมื่อย้อนไปยังยุคน้ำแข็ง ตอนนั้นอากาศหนาวเกือบจะทั่วโลกมีหิมะตก
น้ำเหล่านี้หมุนเวียนไปเป็นน้ำแข็ง มีน้ำสะสมอยู่บนภูเขา ตรงขั้วโลกเหนือขั้วโลกใต้
ถ้าเราเปรียบเทียบตอนนั้นน้ำจากระดับน้ำทะเลระเหยขึ้นไปตกมากกลายเป็นฝน และหิมะทำให้ระดับน้ำทะเลลดลง
ตอนนั้นระดับน้ำทะเลอยู่ต่ำกว่าระดับปัจจุบัน 120 เมตร และถ้าน้ำแข็งละลายหมดระดับน้ำทะเลสูงขึ้น 120
เมตรเพราะระดับน้ำทะเลไม่ได้หายไปไหนหมุนเวียนอยู่บนโลก

เมื่อเป็นอย่างนี้ก็หมายความว่า น้ำในทะเลสูงขึ้นจะค่อยๆ กินฝั่งของเราไปเรื่อยๆ
อย่างเขตบางขุนเทียนที่กรุงเทพฯ เราสูญเสียแผ่นดินไปแล้ว 1 กิโลเมตร

นักวิชาการทางทะเลบอกว่า ปรากฏการณ์เหล่านี้คือปัญหาที่กัดเซาะชายฝั่ง
แต่ในมุมมองของอดีตนักวิทยาศาสตร์จากนาซาไม่เป็นเช่นนั้น

"ตอนนี้เสาไฟฟ้่าอยู่ในทะเล หลายคนบอกว่าไม่ใช่ น้ำทะเลสูงขึ้น แต่เป็นการเซาะฝั่ง
ขบ่งชี้ว่าหากน้ำเซาะฝั่งเสาไฟฟ้าก็ล้มไปแล้วแสดงว่า ระดับน้ำทะเลสูงขึ้นและเป็นอย่างนี้ทั่วโลก
อเมริกาออกมาพูดว่า เมืองไมอามีอีกหนอยก็จะไม่มีเหลือ ไม่ได้จม หมายความว่าระดับน้ำทะเลสูงขึ้น"

ภาวะโลกร้อนแผ่อาณาเขตไปทั่วโลก ดูเหมือนว่า จะเป็นปัญหาที่ยากจะเยียวยา
อาจตรงกับคำทำนายของนอสตราดามุสว่าโลกจะแตก แต่ทางวิทยาศาสตร์บอกว่า
ไม่ได้หมายความว่าแตกกลายเป็นเสี่ยงๆ จะพัง เพราะน้ำท่วม แผ่นดินไหว อุณหภูมิสูงขึ้น
ทำให้นุษย์อยู่อย่างลำบาก ประกอบกับจำนวนประชากรของโลกเพิ่มขึ้นไม่หยุดหย่อน
จำนวนผู้บริโภคมากขึ้นทำให้โลกยิ่งร้อน ซึ่งมีคนคิดถึงทางออกของปัญหานี้ไว้แล้ว

ดร.อาจองเล่าว่า องค์การนาซา มีโครงการจะไปเริ่มสร้างเมืองในอวกาศ
โดยเลือกพื้นที่ดาวอังคาร เพราะมีสภาพเหมือนกับโลก ขณะที่ดาวดวงอื่นเต็มไปด้วยอากาศพิษ
ดาวพุธอยู่ใกล้ดวงอาทิตย์เกินไป ดาวพฤหัสบดี มีสภาพเป็นกรด
ดาวอังคารแม้อากาศหนาวและมีสภาพไร้น้ำหนัก
แต่มนุษย์อยู่ได้ด้วยการไปสร้างเมืองกระจกทำให้มีแรงโน้มถ่วงเหมือนกับอยู่บนโลกได้
เพราะสภาพไร้น้ำหนักทำให้กระดูกเราอ่อนไม่แข็ง กล้ามเนื้อจะหายไป

ในเบื้องต้นจะส่งคนออกไปสร้างอุตสาหกรรมในอวกาศ ใช้วัตถุดิบจากดวงจันทร์ของดาวอังคาร
ซึ่งมีอยู่ 2 ดวง จะมีสารทุกอย่างที่เราต้องการ ไม่ว่าจะเป็นเหล็ก ยิปซัม แร่ธาตุต่างๆ
และการขนย้ายแร่ธาตุเหล่านี้จะเป็นไปโดยง่ายบนสภาพไร้น้ำหนัก

ขณะเดียวกันเราเจอน้ำบนดวงจันทร์เยอะมาก จะสร้างฐานบนดวงจันทร์เป็นจุดเติมพลังงาน
เอาน้ำที่อยู่บนดวงจันทร์มาใช้พลังงานแสงอาทิตย์แยกออกซิเจน เป็นพลังงานไฮโดรเจน
ใช้พลังงานนี้ไปขับเคลื่อนกับยานต่างๆ ทำให้การเดินทางบนอวกาศเป็นเรื่องธรรมดาโดยไม่ต้องใช้น้ำมัน

วางแผนว่ามนุษย์ครึ่งหนึ่งของโลกจะต้องอพยพไปอยู่บนดาวอังคาร อาจไปไม่หมด เพราะโลกวิกฤติมนุษย์อยู่ลำบากแล้ว การออกแบบสร้างเมืองจะแบ่งเป็นเมืองขนาดเล็กอยู่สัก 2 แสนคน เป็นเมืองในอวกาศโดยสร้างระบบให้มีน้ำหนัก สามารถเดินไปมา ไม่ใช่ลอยไปมา ส่วนการเดินทางในอวกาศจะสร้างเรือใบรับรังสีพลาสมา เพื่อให้พาหะนั้นเคลื่อนไปในอวกาศได้

การดำรงชีวิตในอวกาศไม่ต้องใช้น้ำมันจะใช้แสงแดดแทน เพราะมีเหลือเฟือ โดยจะสร้างแผงโซลาร์เซลล์ขนาดใหญ่แค่ไหนก็ได้ รับรังสีไม่หล่นลงมาบนพื้นโลก เพราะในอวกาศมีสภาพไร้น้ำหนัก สามารถรับแสงแดดได้ตลอดเวลาอีกทั้งไม่มีเมฆมาบดบัง

ดร.อาจองบอกว่า องค์การนาซาวางแผนไว้ปี ค.ศ. 2020 มนุษย์จะลงไปบนดาวอังคารเป็นครั้งแรก เพื่อจะเริ่มไปเยี่ยมไปศึกษา อยู่ที่นั่นสักพักก็จะอยู่กันได้สะดวกสบายแค่ไหน หลังจากนั้นจะเริ่มเอาคนไปอยู่สร้างตึกสร้างเมือง ตอนแรกจะมีเรือนกระจกแบบกลมๆ เราเข้าไปอยู่ในนั้นปลูกผักปลูกข้าว

ต้นไม้บนดาวอังคารจะโตเร็วกว่าโลกของเรา ที่โตเร็วเพราะมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เยอะ ต้นไม้ชอบก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ขณะเดียวกันเราไม่ต้องขนออกซิเจนไป ปลูกต้นไม้ก็คายออกซิเจนให้กับตัวเราได้

เมื่อผู้คนอพยพมามากขึ้น อุณหภูมิเริ่มสูงขึ้น ปกติบนดาวอังคารอุณหภูมิตอนนี้ติดลบ

เมื่อมนุษย์อยู่มีเครื่องมือเครื่องไม้เครื่องมือก็ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนขึ้น แต่ตรงนั้นไม่ต้องห่วง เพราะอุณหภูมิต่ำอยู่แล้ว อุณหภูมิติดลบ 30 องศาเซลเซียส มนุษย์เขาไปอยู่ได้อีกเยอะ และยิ่งอยู่เยอะยิ่งดีทำให้อากาศร้อนขึ้น

ที่สุดแล้วเด็กในวันนี้จะเดินทางไปทำงานอวกาศแทนที่จะเดินทางไปตะวันออกกลาง เกาหลี ญี่ปุ่น การเดินทางไปดาวอังคารจะกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดาเหมือนกับการเดินทางขึ้นเครื่องบินไปต่างประเทศ

ระยะทางจากโลกไปดาวอังคารไม่แน่นอน บางครั้งอยู่ใกล้กัน บางครั้งไกลออกไป ตอนที่ผมไปช่วยเขาส่งยานอวกาศลงบนดาวอังคารใช้เวลา 11 เดือน แต่ระยะเวลาที่ใกล้สุดระหว่างดาวอังคารกับโลกคือ 3-4 เดือน ขึ้นอยู่กับจังหวะว่าโลกจะหมุนเข้าใกล้ดาวอังคารช่วงไหนของปี

"เราต้องมองการณ์ไกลเริ่มคิดได้แล้วว่า ประเทศอื่นส่งคนขึ้นไปบนอวกาศแล้ว ของเรายังไม่มีคนไทยขึ้นไปสักคน ไม่ใช่เราต้องสร้างเอง แต่เราไปร่วมมือกับเขาให้ส่งคนของเราขึ้นไปบ้าง เพื่อที่เราจะได้มีประสบการณ์ได้เรียนรู้ จีนเริ่มส่งขึ้นไปแล้ว มีทั้งญี่ปุ่น เกาหลี มาเลเซีย อินเดีย ตะวันออกกลาง คนไทยเรายังไม่มีโอกาสได้ขึ้นไป" ดร.อาจองกล่าวทิ้งท้าย

ความหวังที่มนุษย์จะไปอยู่บนโลกใบใหม่ใกล้ความจริงเข้ามาแล้ว